

I samlarens själ

Underrubrik

KARIN M. EKSTRÖM, docent i företagsekonomi vid Handelshögskolan, Göteborgs universitet. Föreståndare och forskare vid Centrum för konsumentvetenskap (www.cfk.gu.se) och en av projektledarna för projektet "Kommersiella kulturer". Ett pågående forskningsprojekt är "Konsumtionens mening och konsumenters relation till artefakter" där samlande som konsumtionsfenomen utgör ett delprojekt. Ett kommande projekt belyser samlande av artefakter i familjer.

Under perioden 29 maj till 17 november 2002 har olika samlares ögonstenar ställts ut på utställningen "Samlarens själ" på Gävleborgs museum (*Läddikan* 2002). Totalt har trettiosex samlare, främst från Gävleborgs län, men också från övriga Sverige visat sina samlingar. Även museets samling har funnits representerad genom ett kabinettskåp och dalahästar från förra sekelskiftet. Utställningen har omfattat en mångfald olika objekt: My Little Pony, dockor av barbietyp, kinder-övertäckningar, tioöringar, klistermärken, pokémon-kort, fjärilar, hattar, Gefle-utställningen 1901, Disney-figurer, träpinnar, parfymflaskor, nallar/teddybjörnar, inköpslistor, teslar, knappor, spelkort, allmoge-kaffekvarnar, klockställ, björktavlor, dragspel, japanska svärd, bokmärken, TV-tranor, Marvel Comics-tidningar, vykort, rättfällor, rakknivar, sablar, saltkar, glasvaser, rosarium, romerskt glas, dopmössor, allmoge-snusdosor och nötknäppare. Utställningens mångfald visar på olika innebörder och betydelser av samlande, av intresse för olika åldrar och människor med olika intresseinriktningar.

I denna artikel beskrivs några av dessa samlingar utifrån deltagande observation. Artikelnen bygger på historieberättande (t.ex. Czarniawska 1999). Stewart (1995, p. 31) uttrycker: "the arrested life of the displayed collection finds its unity in memory and narrative". Samlarnas egen framställning av sitt samlande bygger på de texter som anslagits vid utställningsmontrarna. I artikelnen finns även mina egna reflektioner över hur det känns att ställa ut en privat samling i en offentlig miljö. Rabinow (1977) gjorde det vetenskapligt legitimt att inkludera forskarens egen erfarenhet i en studie. Marcus (1998) har skrivit om reflexivitet som en dimension av metod. Annan litteratur om reflexivitet som också inspirerat denna artikel är t.ex. Giddens (1991). Artikelnen är del av en större studie som

ser på samlande ur ett multilokalt perspektiv (Hannerz 2001, Marcus 1998).¹

SAMLANDE SOM KONSUMTIONSFENOMEN

Studier i marknadsföring har historiskt fokuserat på köp och definierat konsumtion som förbrukning. Idag är definitionen av konsumtion betydligt mer nyanserad och innefattar att äga, använda, vårda, underhålla, avyttra, återvinna, men även att drömma och längta. Aspekter som alla innefattas i samlande. I processen ingår också ritualer för att införskaffa, vårda, byta ut delar och göra sig av med samlingar (t.ex. McCracken 1986, 1988). Internationellt har man inom marknadsföring i forskningsinriktningen konsumentbeteende börjat visa mer intresse för meningen med ting och samlande under senare år. En förgrundsfigur i detta sammanhang är Russell W. Belk (1988, 1995). En annan inspirerande forskare är Susan M. Pearce (1994, 1995). En nordisk forskare som bedrivit studier om samlande är etnologen Bjarne Rogan (1996, 1998).

Samlande är ett vanligt konsumtionsfenomen. Var tredje amerikan samlar på något (O'Brien 1981) och det finns inget som tyder på att det skulle vara annorlunda i Sverige. Bauman (2001) har skrivit om bristen på "commitment" i dagens samhälle orsakad av den postmoderna konsumtionens jakt på nyheter och förkastande av det halvgamla. Samlande tycks vara beviset på motsatsen. I en turbulent miljö kan samlande skapa trygghet och stabilitet. Samlande står för ett mänskligt behov av sammanhang, ordning och harmoni i motsats till verklighetens kaos (Belk 1995). Samlingar kan ge uttryck för värderingar och historiska associationer

eller visa på något som är viktigt för samlarens identitet. Att förlora en samling kan innebära att förlora en del av sig själv. Samlande är en engagerande form av konsumtion.

Samlande innebär också produktion. En samlare producerar sin egen samling, ofta under ett antal år. Samlaren producerar även sig själv som samlare, dvs. samlandet blir en del av identiteten. Produktion och konsumtion ses inte som varandras motpoler utifrån ett postmodernt perspektiv (Firat och Venkatesh 1995).

Samlingar behöver inte vara ting utan kan bestå av idéer, drömmar (imaginära samlingar), resor och erfarenheter. Att samla är en selektiv aktivitet i och med att man sätter gränser för vad samlingen ska innehålla (Belk 1995). Det går att skilja på att samla och att lagra saker (Belk 1995). Samlare skaffar saker som är relaterade till varandra, objekt som bidrar till samlingen och blir del av den. Samlande är ett meningsfullt ordnande till skillnad från lagrande som är mer osystematiskt anskaffande (Belk 1995). Konsumtion av ting är också visuell (t.ex. Schroeder 2002) och utställning av samlingar innefattar synliggörande (t.ex. Cooke and Wollen 1995).

OLIKA STRUKTUR OCH ORDNING

På utställningen "Samlarens själ" är samlingarna arrangerade på olika sätt, rakknivar på rosa sammet som ska likna hud, rättfällor placerade på halm och Marvel Comics-tidningar som Spindeln, Spindelmannen och Spiderman utplacerade på ett svart spindelnet av garn. Den senare samlingen är för övrigt museichefen Lars Sjösvärds samling. Hos privata samlare finns också olika grader av ordning

och struktur. Belk et. al. (1988) skiljer på strukturerade och ostrukturerade samlingar (t.ex. symmetriska och assymetriska), horisonella (samlingar utspridda över hela huset) och vertikala samlingar (samlingar i vitrinskåp). Ett exempel på en symmetrisk vertikal samling är knappar uppsydda på kartong och vackert arrangerade av en åttioårig samlare. Hon berättar: "Jag är född samlare. Jag samlar på allt utom pengar. Knappar började jag samla när jag var ganska ung. Här finns knappar av horn, läder, sten, nöt, metall, stenkol, plast, uniformsknappar, ja allt möjligt. Jag har tjugosjutusen stycken! När jag syr upp dem på kartong tycker jag att dom bildar så vackra former och mönster". En annan samling representerar en annan struktur. Samlaren är femtiofem år och samlar på allt med fjärilsmotiv: tandborstar, pennor, anteckningsböcker, schalar, handdukar, brickor, nyckelringar, korsstygntavlor, servetter och bokmärken med fjärilsföremål samt inramade fjärilsfrimärken. Hon uttrycker: "För mig är nog samlandet en passion, det är roligt! Det började för tolv år sedan med att mitt barnbarn gav mig en vikt pappersfjäril och den har jag kvar. Många av fjärilarna är ju förknippade med fina minnen, av händelser och människor." Generellt gäller att processen i sig attraherar samlare. Att få en sak till samlingen upplevs ofta inte som lika spännande som att få leta efter och finna saken själv. En samlare kan med precision berätta om när han/hon erövrat ett objekt. Processen kan bestå av att leta, införskaffa, förvara, exponera, dokumentera, sortera och avyttra.

En samling träpinnar i två påsar utmärker sig särskilt på utställningen. Den trettonårige samlaren berättar: "Jag började samla pinnar när jag var runt två år. Pinnarna var fina och det var jag som hade

hittat dom. Jag tror det var därför, att det var jag som hade sett dom, som gjorde att min mamma inte fick slänga dom. Hon gjorde två påsar och jag bestämde att det skulle stå 'korta pinnar' och 'långa pinnar' på dom. Jag hade kvar dom i många år och tittade på dom ibland, men nu har jag slutat att samla på pinnar". Det är vanligt att barn samlar. Det är ett sätt att relatera sig till omgivningen. Genom att samla lär de sig att associera, skilja och ordna föremål. De visar också genom sitt samlande vad de kan prestera, både för sig själva och andra.

SAMLANDE ÄR KULTURHISTORIA

Samlingar blir sällan fullständiga. Den dag samlingen inte förändras blir den ointressant, statisk, livlös och kanske till och med avyttras. Betydligt vanligare är att samlare förändrar och omdefinierar samlingen, utvidgar ramarna eller börjar på nya samlingar. Det är vanligt att samlare har flera samlingar. Detta illustreras av en sjuttionioårig samlare av romerskt handblåst glas från 100–400-talet tillverkat i Syrien, Palestina, Egypten och Italien, vilka använts till väldoftande oljor och parfym. Samlaren berättar: "Samlande är ju lite galenskap. Det är nyfikenheten som driver mig, jag har en hunger att veta mera, få kunskap. Detta gjorde att jag började samla allmoge och silver, därefter glas och kinesiskt porslin. Det mesta har jag köpt på auktion. Kunskapen har jag fått genom museibesök, men framför allt via litteraturen. Åtskilliga böcker i dessa ämnen har lockat mitt intresse". Detta illustrerar också att samlare ibland har kunskap om sådant som inte finns dokumenterat på museum eller i litteratur.

En sextioettårig samlare av exklusiva

Affisch till samlarutställningen på Läns museet Gävleborg.

klockställ, dvs. ställ som man sätter fickur på, betonar fascinationen av hantverket. Samlaren uttrycker: "Samla? Jag har alltid samlat. När jag var barn plockade jag upp saker jag hittade – etiketter, cigarettaskar... Mina föräldrar höll på att bli tokiga. Jag är som en ekorre. Det är det gamla som intresserar mig. Jag är nostalgiker. Tänk om jag hade fått leva på 1700-talet, där finns min själ känns det som. Jag fascineras av hantverket, det är händelser som skapat allt detta vackra! För tjugofem år sedan upptäckte jag klockställ. Mångfalden och variationsrikedomen är otrolig. Jag är nyfiken, har kunskapsörst och det är roligt att få dela med sig av detta i den här utställningen". Samlande är i allra högsta grad kulturhistoria. Samlare räddar något andra inte uppskattar.

Belk et al. (1988) beskriver olika kategorier av samlare baserat på Danet och Katriels (1986) indelning i Typ A och Typ B samlare. Typ A samlare använder affektiva kriterier, dvs. känslor avgör deras samlande. Typ B samlare använder kognitiva kriterier, dvs. intellektuellt tänkande avgör samlandet. Olika kombinationer av Typ A och B är vanligt förekommande bland samlare (Belk et al. 1988). Det finns inte någon typisk samlare utan samlare representerar en mångfald av erfarenheter och bakgrunder. Det gemensamma draget hos samlare tycks vara en person som brinner av entusiasm, passion och intresse för det man samlar på.

DET KREATIVA I SAMLANDET

Samlande handlar också om kreativitet och har beskrivits som en förmåga att få udda detaljer att ingå i harmonisk förening (Belk 1995). Också konstnärer samlar. På

utställningen finns Lasse Åberg representerad med sina Disneyfigurer. En annan konstnär, Per Idheman, samlar på TV-tranor som han arrangerat på glashyllor uppsatta på en måltavla tillverkad av bast. Han kallar samlingen "Fågel fisk eller mittemellan" och berättar om sin samling: "Jag minns inte att vi hade några (TV-tranor) hemma när jag var barn. Jag tillverkade en i slöjden. Långt senare hittade jag ett litet gäng på en loppmarknad. Dom såg oskiljaktiga ut, som en liten orkester. Ingen är den andre lik, trots massproduktionen. Där någonstans väcktes intresset och här finns också källorna till verket "Fågel, fisk eller mittemellan". När man studerar dessa trätranor som med stolta halsar sträcker sig uppåt så upptäcker man att de är väldigt individuella. Några har ögon, andra ej, de är gjorda av olika träslag och några har målats svarta.

En annan konstnär, Ulf Lundkvist, samlar på inköpslistor. På en lista står att läsa 2 påsar chips, 5 franskor, myggspiral. På en annan lista står 1 75:a renat, 2 st. Perlette, 2 st. Valdeolare, 1 kvarting Star Gin. På ytterligare en lista står bacon (överstruket), bröd, något pålägg, serat, middag fredag, mjölk (överstruket), ägg, snus, 3 tidningar, gurkor (överstruket) och tandkräm. Han skriver: "Egentligen ser jag mig inte som en samlare. Samlare är inriktade. Inköpslistorna bara dyker upp för mig, slumpen gör samlingen. Jag vill inte hamna i samlarens terror, att ha en samling komplett. Jag har hållit på sen jag gick på Konstfack 1977, när jag såg en lapp på marken vid en busshållplats där jag stod. Samlingen är helt ostrukturerad. Ibland kastar jag lapparna igen. Inköpslistorna blir som en slags inblick i andra människors liv. I det triviala man skriver på en lapp syns ålder, klasskillnader, skrivsvårigheter, matvanor".

MIN EGEN SAMLING

Min egen samling glasvaser från 1950-talet, tillverkade vid Gullaskrufs glasbruk i Småland och Eda Glasbruk i nordvästra Värmland, fanns med på utställningen. Flertalet av vaserna är ritade av konstnären Arthur Percy. Att ställa ut min samling (åttiotvå vaser) på museum var inget lätt beslut. Jag tilltalades av tanken att få visa upp de i mina ögon vackra vaserna, och göra det möjligt för andra att få njuta av former och färger som representerar svenskt glashantverk under sin glansperiod på 1950-talet. Samtidigt kändes det lite besynnerligt och aningen exhibitionistiskt att vaserna skulle observeras och beskådas av främmande människor, som totalt kom att bli 21.485 personer. Utan att jag skulle få vara med och höra deras reaktioner! Att visa sin samling på en offentlig plats innebär att den granskas av samlare och icke-samlare och även jämförs med andra samlingar. Det innebär ett visst risktagande då samlingen kan bli bekräftad, men även ifrågasatt och kritiserad. Dessa tankar fanns också när jag gick runt på museet, såg andra iaktta mina vaser och undrade vad de skulle säga.

Samlingar är ofta väldigt privata. Vissa samlare visar sina samlingar eller delar av sina samlingar för utvalda individer, medan andra håller samlingarna för sig själva. Min samling har varit synlig för alla gäster i mitt hem. Glasvaser är heller inte något man plockar undan i jämförelse med frimärks- och myntsamlingar. Samlare är ofta stolta över sina samlingar. I litteraturen beskrivs samlingar som ett uttryck för "extended self" (t.ex. Belk 1988), det utvidgade jaget. Ett objekt blir del av jaget när individen tillägnar sig det (Belk 1988). Samlingar är inte bara del av jaget utan kan också ses som instrumentella för

att utveckla jaget (Belk 1988). De gäster som besökt mitt hem och utropat "Åh, vilka fina flaskor" när de sett mina vaser har trampat på ömma tår och fått höra min syrliga kommentar "Det är faktiskt vaser" samtidigt som jag förundrats över att de verkligen inte från första stund sett att det är vaser jag samlar på.

MINA VASER I EN GLASMONTER

Första gången jag såg mina vaser på utställningen var en mycket varm dag i juli då det av förklarliga skäl inte fanns särskilt många besökare på museet. Det var en egendomlig känsla av att se vaserna uppställda i en fin belyst glasmonter. Varje vas hade fått mer utrymme än de haft hemma och kom därför att framstå som mer unik. Jag har besökt museet ytterligare två gånger. Varje gång har det känts angeläget att "hälsa" på vaserna. Jag har dock upplevt en större distans, förmodligen p.g.a. den offentliga lokalen och glasmontern – vaserna har framstått som mer obetydliga – uttryckslösa, neutrala. Trots att de var i blickfånget för mig personligen så dominerade de inte utställningen på samma sätt som de dominerat mitt hem. Samlingar i ett museum arrangeras annorlunda än i privat miljö. T.ex. enligt mer abstrakta vetenskapliga kriterier, i glaskåp, och med vakter, vilka alla kan markera en distans från objekten (Belk 1995). Samlare som betraktar sina samlingar i ett museum kan, men behöver inte känna distans till objekten. Studier av museer och utställningar har uppmärksammat mer på senare tid (t.ex. Wollen 1995). Dekontextualisering och estetisering av museiobjekt har studerats av Kirschenblatt-Gimblett (1998).

Det var i synnerhet vid mitt sista besök

Mina vaser på utställningen. Foto: Karin M. Ekström.

på museet som jag gjorde deltagande observationer. Det var påfallande svårt att se hur besökarna egentligen uppfattade min samling vaser. Besökare betraktade, men uttryckte inte explicit några känslor eller åsikter. Kanske museimiljön förstärker detta då man förväntas tala lågmält och inte uttrycka känslor högt av respekt för andras intryck.

Någon sa: "så många vaser". En annan sa: "dom kan ju gå sönder". Observationer som gällde generellt och inte specifikt mina vaser var att barn ofta jämförde och frågade sitt sällskap: "vilken tycker du bäst om?" Vuxna museibesökare kände

igen föremål och relaterade till sig själva och sin omgivning: "en sådan har jag", "en sådan där har mina föräldrar". Andra sa att de tidigare hade haft något föremål, men slängt det nu, vilket de ibland tycktes ångra.

Jag har länge hyst beundran och respekt för kunskap och engagemang hos andra samlare. Denna känsla förstärktes när jag såg min samling i relation till de andra samlingarna på museet. Till saken hör att jag aldrig uppfattat mig själv som en mycket målinriktad eller seriös samlare. Utställningen bekräftade dock att jag trots allt är en entusiastisk samlare, men

att det finns samlare som är betydligt mer engagerade. Det fick mig också att reflektera över i vilken grad jag är en hängiven materialist. Samlare har ibland beskrivits som materialistiska (t.ex. Belk 1995). Miller (1998) menar dock att människor som har många saker inte nödvändigtvis är materialistiska. Det är istället människor som spenderar en stor del av sin tillvaro med att drömma om att skaffa saker som kan anses materialistiska. Samlingar kan uttrycka sidor av samlaren som i andra sammanhang kan vara socialt oacceptabla att uttrycka (McCracken 1988). Kanske min uppfattning av mig själv som samlare kommer att förändras efter att jag har sett min samling i en offentlig miljö relaterad till andra samlares samlingar.

Samlande representerar en individuell sysselsättning, men också en kollektiv aktivitet då samlare ofta associerar sig till andra samlare, som de träffar på utställningar, i samlarorganisationer och på nätet. Individualiteten accentueras i relation till andra samlare och samlingar såväl som i frånvaron av sådana. Genom saker relaterar samlare sig till andra människor och ting. Miller (1998) beskriver tingens betydelse för social interaktion. En ensam människa utan saker kan visa på en oförmåga att skapa relationer (Miller 1998).

Jag har flera gånger tänkt att mitt eget samlande bör avslutas då samlingen tar en hel del plats. Så har dock inte blivit fallet då jag under utställningstiden köpt två nya vaser till samlingen som på något sätt lever sitt eget liv. Mick och Demoss (1990) skriver om gåvor man köper till sig själv, t.ex. köp av ett klädesplagg man inte behöver. Om jag köper en vas så upplever jag emellertid inte det som en gåva till mig själv, utan ser det mer som en gåva till samlingen. En vas som samlingen kan behöva och har all rätt till.

SAMLINGEN ÅTERVÄNDER HEM

När denna artikel skrivs har samlingen precis kommit tillbaka hem. Den står i sju lådor och väntar på att packas upp. Det ska bli intressant att se hur jag reagerar när vaserna är uppackade och tillbaka i det privata rummet. Betydelsen av samlingen kanske förändras efter att ha varit utställd på ett museum. Kommer jag att se på den med andra ögon? Blir den mer legitimerad? Kommer de som tidigare frågat om mina flaskor att fortsättningsvis fråga om vaser? En utställning kan innebära att samlingen förändras från profan till sakral eller det motsatta. Kommer åsikterna från den okända publiken att påverka min uppfattning av samlingen? Kommer den att ses som mer romantisk eller steriliserad? Kommer mina ritualer relaterade till att införskaffa och pyssla om vaserna att förändras? Vaserna kommer att få en ny placering i mitt hem. Klart är att de även fortsättningsvis kommer att utgöra en del av min samlarsjäl.

NOT

- ¹ Denna artikel ingår i projektet "Konsumtionens mening och konsumenters relationer till artefakter" finansierat av Riksbankens Jubileumsfond. Tack till utställarna, förste intendent Gun Lindkvist som varit utställningsansvarig, museichef Lars Sjösvärd, och personalen på Gävleborgs museum.

LITTERATUR

- Bauman, Zygmunt, 2001. "Consuming Life." I: *Journal of Consumer Culture*, vol. 1(1): 9-29.
 Belk, Russell W.; Wallendorf, Melanie; Sherry, John; Holbrook, Morris & Roberts, Scott, 1988.

- "Collectors and Collecting." I: *Advances in Consumer Research*, Michael J. Houston (ed.), vol. 15, 548–553.
- Belk, Russell W., 1988. "Possessions and the Extended Self." I: *Journal of Consumer Research*, vol. 15 (September), 139–168.
- Belk, Russell W., 1995. *Collecting in a Consumer Society*. London: Routledge.
- Cooke, Lynne & Wollen, Peter (eds.), 1995. *Visual Display: Culture Beyond Appearances*. Seattle: Bay Press.
- Czarniawska, Barbara, 1999. *Writing Management; Organization Theory as Literary Genre*. Oxford: Oxford University Press.
- Danet, Brenda & Katriel, Tamar, 1986. "Books, Butterflies, and Botticellis: A Life-Span Perspective on Collecting", paper presented at the *Sixth International Conference on Culture and Communication*. Philadelphia, Pennsylvania, October.
- Firat, A. Fuat & Venkatesh, Alladi, 1995. "Liberatory Postmodernism and the Reenchantment of Consumption." I: *Journal of Consumer Research*, vol. 22, December, 239–267.
- Giddens, Anthony, 1991. *Modernity and Self-Identity: Self and Society in the Late Modern Age*. Cambridge, UK: Polity Press.
- Hannerz, Ulf (red.), 2001. *Flera fält i ett: Socialantropologer om lokala fältstudier*. Stockholm: Carlsson bokförlag.
- Kirschenblatt-Gimblett, Barbara, 1998. *Destination Culture: Tourism, Museums, and Heritage*. Berkeley: University of California Press.
- Läddikan, 2002. "Sammlarens själ", Länsmuseet Gävleborg och Gästrike Hälsinge Hembygdsförbund, nr 1.
- Marcus, George E., 1998. *Ethnography through Thick and Thin*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- McCracken, Grant, 1986. "Culture and Consumption: A Theoretical Account of the Structure and Movement of the Cultural Meaning of Consumer Goods." I: *Journal of Consumer Research*, vol. 13 (June), 71–84.
- McCracken, G., 1988. *Culture and Consumption; New Approaches to the Symbolic Character of Consumer Goods and Activities*. Bloomington and Indianapolis: Indiana University Press.
- Mick, David Glen & DeMoss, Michelle, 1990. "Self-Gifts: Phenomenological Insights from Four Contexts." I: *Journal of Consumer Research*, vol. 17.
- Miller, Daniel., 1998. *A Theory of Shopping*. Cambridge: Polity Press.
- O'Brien, George, 1981. "Living with Collections." I: *New York Times Magazine*, April 26, Part 2.
- Pearce, Susan M., (ed.), 1994. *Interpreting Objects and Collections*. London: Routledge.
- Pearce, Susan M., 1995. *On Collecting: An Investigation into Collecting in the European Tradition*. London: Routledge.
- Rabinow, Paul, 1977. *Reflections on Fieldwork in Morocco*. Berkeley and Los Angeles: University of California Press.
- Rogan, Bjarne, 1996. "From Passion to Possessiveness: Collectors and Collecting in a Symbolic Perspective." I: *Ethnologia Europaea*, vol. 26, nr 1.
- Rogan, Bjarne, 1998. "On Collecting as Play, Creativity and Aesthetic Practice." I: *Etnofoor*, vol. 11, nr. 1
- Schroeder, Jonathan. 2002. *Visual Consumption*. London: Routledge.
- Stewart, Susan, 1995. "Death and Life, in that order, in the Works of Charles Willson Peale." I: Lynne Cooke & Wollen, Peter (eds.), *Visual Display: Culture Beyond Appearances*. Seattle: Bay Press.
- Wollen Peter, 1995. "Tales of Total Art and Dreams of the Total Museum." I: Cooke, Lynne & Wollen, Peter (eds.), *Visual Display; Culture Beyond Appearances*. Seattle: Bay Press.

SUMMARY

In the Collector's Soul

The paper is related to commercial culture in that a private collection is displayed in a public/commercial place where the collection is viewed by museum visitors. Collecting represents consumption in that collectible items are acquired, displayed, and disposed of. Collecting also represents production. A collector produces and redefines his/her collection over time, for example by arranging it differently. The collector also produces him/herself as a collector and relates him/herself to other collectors and collections. Collectors are embedded in consumer culture. In the article, an exhibition on collecting "The collector's soul" at Gävleborgs museum is discussed and related to theories on collecting. Also, the author who is a collector reflects upon experiences related to exhibiting her own collection of glass vases in the museum.